

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

PLEITNOTA

inzake

Elias FORTUNATO MORENO, verzoeker, gem. mr. M. Bijkerk

vs.

Minister c.q. Staatssecretaris van Justitie & Veiligheid, verweerder, gem. mr. P.J. de Graaf

Vooraf

1. Art. 5.24 BTU BES geeft de Minister een discretionaire bevoegdheid om aan een vreemdeling een verblijfsvergunning te verlenen wegens bijzondere individuele omstandigheden die maken dat niet kan worden gevegd dat hij Bonaire verlaat.

Dit artikel is geschreven precies voor een situatie als die van verzoeker. Er is in dit geval immers sprake van bijzondere individuele omstandigheden. Aan alle andere vereisten van dit artikel voldoet verzoeker. De conclusie is dus simpel: Een redelijke toepassing van de discretionaire bevoegdheid brengt met zich mee dat de vergunning behoort te worden afgegeven.

2. In ieder geval dient in zo'n situatie een redelijke en inzichtelijke belangenafweging plaats te vinden. Die is echter in de beschikking *a quo* niet te vinden. En in het verweerschrift ook niet.
3. **Ten eerste de beschikking a quo**. Daarin worden een 5-tal *voorbeelden* genoemd van 'bijzondere individuele omstandigheden'. Verzoekers situatie is goed vergelijkbaar met de voorbeelden A t/m C. Immers A: Verzoeker heeft **nauwe banden** met zijn echtgenote bij wie hij een klein kind heeft (Ylian, prod. 1). Hij heeft ook **nauwe banden** met de familie van zijn echtgenote. Echtelieden zijn voorts **afhankelijk** van elkaar en zij zijn ook **afhankelijk** van elkaar voor de zorg van hun kinderen. Verzoekers echtgenote heeft nog een tweede kind uit een eerdere relatie (zie prod. 2). Ook voor dit stiefkind is verzoeker dus mede-verantwoordelijk. Zijn echtgenote verdient thans slechts \$ 782.- p.m. (zie prod. 3). Daarmee trek je het als moeder alleen met 2 kinderen niet. Zij is dus zeker ook **afhankelijk** van de financiële inbreng van verzoeker. Wat betreft B) en C): Het is niet verantwoord om Ylian van de moeder te scheiden en naar Santo Domingo te voeren, zoals verweerder suggereert. Zo'n klein kind hoort in beginsel bij de moeder. Daar komt bij dat het een kind betreft dat naast de Dominicaanse ook de Nederlandse nationaliteit heeft. Beide staten hebben dus te handelen in het belang van dit kind (art. 3 IVRK). De voorbeelden D) en E) zijn *in casu* niet relevant.

Kortom, de omstandigheden van verzoeker en zijn gezin zijn gezien de voorbeelden bijzonder. Toewijzing o.g.v. art. 5.24 BTU BES is dus de voor de hand liggende juiste beslissing.

In ieder geval kan geen overweging ten nadele van verzoeker zijn, dat zijn kind Ylian in Bonaire nog niet geïntegreerd zou zijn. Wat een bijzondere opvatting is dat!?! Ylian heeft nooit ergens anders gewoond dan op Bonaire. Hij kan dus alleen maar hier geïntegreerd zijn. Bovendien gaat het hier om de aanvraag van verzoeker, niet een aanvraag van Ylian. Ilian is eilandskind en heeft recht om hier te wonen o.g.v. art. 1a WTU BES, welk recht de ouders namens hem inroepen. En de ouders beslissen dat hun kind hier wil blijven wonen, waar het ook 100% geïntegreerd is.

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

Weliswaar kan verzoeker, zoals verweerder suggereert, zijn gezin in de steek laten en zijn kind en stiefkind bij de moeder achterlaten, omdat de Minister de aanvraag niet wil toewijzen. De echtgenote kan dan kiezen om met hem mee te gaan. Echter dat laatste zou zowel voor de moeder als voor haar beide kinderen een onverantwoorde keuze zijn. Het is een feit van algemene bekendheid dat Santo Domingo veel slechtere opleidings- en gezondheidsfaciliteiten heeft dan Bonaire. Ook een veel lager welvaartsniveau. De keuze om met haar kinderen naar Sto. Domingo te gaan kan een verantwoordelijke moeder voor haar kinderen niet maken

Als de moeder dus de verantwoorde keuze maakt, dan blijft zij op Bonaire. Maar als zij deze juiste keuze maakt, dan benadeelt zij daarmee haar kinderen op andere wijze, omdat zij dan zonder vader en zonder zijn (financiële) zorg-inbreng moeten opgroeien. Want geld sturen vanuit St. Domingo naar hier zal met de beste wil van de wereld nauwelijks gaan. Dus stelt de Minister de moeder voor een **onmenselijke** keuze. Hij handelt daarmee bovendien in strijd met zijn rechtsplicht om voor de eigen burger op te komen, terwijl het hem o.g.v. art. 5.24 BTU BES **vrijstaat** om deze eigen burger deze onmenselijke keuze helemaal niet voor te leggen.

Deze onmenselijke consequentie van de afwijzing wordt in de belangenafweging helemaal niet meegenomen. Voorts staat in de beschikking *a quo* helemaal niet welk zwaarwegend belang rechtvaardigt dat de Minister zijn rechtsplicht om de eigen burger te beschermen terzijde moet schuiven en dit gezin moet *afbreken* in plaats van *beschermen*, zoals art. 23 IVBPR hem voorschrijft. In de beschikking wordt geen enkel specifiek algemeen belang genoemd, laat staan een belang dat zwaarder weegt dan het belang van verzoeker en de daaraan onlosmakelijk verbonden zwaarwegende belangen van zijn echtgenote en haar twee Nederlandse kinderen.

Maar misschien kan de Minister dat zware belang tijdens de zitting alsnog noemen. Als de Minister dat niet kan, dan moet worden geconcludeerd dat er geen behoorlijke belangenafweging heeft plaats gevonden, zodat de beschikking *a quo* gebrekkig is gemotiveerd.

4. De conclusie die de Minister vervolgens in de beschikking *a quo* trekt, namelijk dat de aanvraag wordt afgewezen o.g.v. art. 9 lid 1, sub letter (b) WTU BES, is *ongerijmd*, d.w.z. de in dit artikelonderdeel genoemde weigeringsgronden hebben geen enkel verband met de overweging dat er, volgens de Minister, geen sprake is van bijzondere individuele omstandigheden. Immers, dit overigens *onjuiste* oordeel, heeft niets te maken met de weigeringsgronden genoemd in dit artikelonderdeel, namelijk de openbare orde, het algemeen belang of het economisch belang. Het is helemaal niet logisch om te zeggen dat - nu er geen bijzondere omstandigheden zijn - verzoeker dus een gevaar voor de openbare orde vormt, of dat hij het algemeen belang benadeelt of afbreuk doet aan het economisch belang, zoals de Minister ten onrechte doet. Bovendien, het tegendeel is waar. Verzoeker heeft nooit problemen gehad met justitie en vormt dus geen gevaar voor de openbare orde. Hij heeft 4 jaar gewerkt en daarmee het algemeen belang **gediend** en het economisch belang is erbij gebaat dat hij met nuttig werk Bonaire helpt opbouwen en zijn gezin onderhoudt, zodat dit gezin bijvoorbeeld niet behoeftig wordt en een beroep op de openbare middelen moet doen. Dit laatste is niet denkbeeldig, omdat, zoals reeds gezegd, de moeder slechts \$ 782.- per maand verdient. Zij volgt een MBO-opleiding om later een hoger loon te kunnen verdienen (prod. 4), maar zeker op dit moment hebben zij en haar kinderen de financiële inbreng van verzoeker dus hard nodig!

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

5. Kortom, er is geen wettelijke afwijzingsgrond, zodat toewijzing hoort te volgen. Voorts is toewijzing menselijkerwijs gezien geboden. Ten derde voldoet de Minister door toe te wijzen aan zijn rechtsplicht om 3 eigen burgers te beschermen vanwege bijzondere omstandigheden.
6. **Ten tweede het Verweerschrift.** Ook in het Verweerschrift is geen redelijke en inzichtelijke belangenafweging te vinden. In punt 5 wordt eerst herhaald de onjuiste opvatting dat Ylian nog niet op Bonaire geïntegreerd is en dat hij weliswaar Nederlander is, maar ook Dominicaan, zodat hij dus gerust naar Sto. Domingo kan gaan. Dan zijn wij ervan af, lijkt de gedachte te zijn. Dat er bij dit kind ook een moeder hoort, komt kennelijk in de Minister niet op. Het steekt dat er met de belangen van Ylian zo lichtzinnig wordt omgesprongen.

Voorts wordt over verzoekers stiefkind door verweerder niet gerept. Wordt dat gezien als de eigen schuld van de moeder? Moet de moeder als gevolg van haar huwelijk met verzoeker ook dit volledig Nederlandse kind maar meenemen naar Sto. Domingo? De beschikking heeft ook hierom in het gezin veel beroering, schade en onzekerheid over de toekomst veroorzaakt.

7. In punt 7 wordt vervolgens de schuld op verzoeker afgeschoven, omdat hij eerder een aanvraag voor verlenging van zijn verblijfsvergunning voor arbeid in loondienst had kunnen aanvragen. Ten eerste is het niet correct om de schuld voor het afbreken van dit gezin in strijd met art. 23 IVBPR op verzoeker af te schuiven. De overheid heeft immers de rechtsplicht om het gezin te beschermen. Met de aanvraag heeft verzoeker om die bescherming gevraagd, maar niet gekregen. Ten tweede, is deze schuldafschuiving niet relevant. Verzoeker heeft immers een aanvraag voor verblijf wegens bijzondere omstandigheden ingediend. *Die* ligt voor, niet wat verzoeker ook anders zou hebben kunnen doen, nog afgezien van het feit dat hij wel ander werk heeft gezocht, maar tot nu toe nog niet heeft gevonden. Hem treft dus geen blaam. Integendeel, hij heeft een aanvraag ingediend, die hem, indien toegewezen, in staat zal stellen voor zijn gezin te zorgen, maar die is afgewezen. Het is kras om verzoeker *daar* de schuld van te geven.
8. In punt 10 stelt verweerder dat de Staat geen algemene verplichting heeft om de domiciliekeuze van vreemdelingen te eerbiedigen. Waar het echter gaat om een gezin bestaande uit een vreemdeling gehuwd met een Nederlandse vrouw met twee kleine Nederlandse kinderen, die alle vier domicilie willen kiezen op Bonaire, is niet alleen sprake van domiciliekeuze van de vreemdeling. Er is sprake van domicilie van een overwegend Nederlands *gezin*, waarbij het belang van de kinderen voorrang heeft en door de overheid veilig moet worden gesteld. In de beschikking wordt echter over het belang van de kinderen niet gerept. Dit terwijl de kinderen op grond van art. 1a WTU BES een wettelijk *recht* hebben om op Bonaire domicilie te kiezen.

In dit verband wordt verwezen naar het EHRM-vonnis *El Ghatet vs. Zwitserland* waarin staat dat **'the domestic courts must place the best interest of the child at the heart of their considerations and attach crucial weight to it'** (zie prod. 2).

Dit staat in een EHRM-arrest, maar het is zo vanzelfsprekend. Is art. 3 Kinderrechtenverdrag echt nodig om de overheid uit te leggen dat ALLE autoriteiten het belang van kinderen als eerste prioriteit ter harte moeten nemen? Kinderen horen bij e ouders. Dat is natuurrecht!

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

9. Vergelijk ook het arrest van de Hoge Raad d.d. 21 september 2012, NJ 2013/22 (zie r.o. 3.7.2): *'Op de Staat rust de verplichting te waken voor de rechten en belangen van minderjarigen die zich op zijn grondgebied bevinden (...). Dit vindt steun in de rechtspraak van het EHRM'* En voorts: *'Als het gaat om de beoordeling van maatregelen die kinderen betreffen [...] dan is aandacht voor 'the best interests of the child' van cruciaal belang'*.

Kortom, art. 3 IVRK werkt via art. 8 EVRM door in onze rechtsorde en is voor alle overheidsactoren leidend. Als de Minister het natuurrecht dus niet begrijpt, kan hij op zijn minst luisteren naar het EHRM en de Hoge Raad. **Het is in het belang van de kinderen dat verzoeker hier blijft.**

10. En dan suggereert verweerder in punt 12 nog dat verzoeker ook een verzoek kan indienen voor gezinshereniging op basis van artikel 8 EVRM. Verweerder is kennelijk vergeten dat in de beschikking reeds ambtshalve beoordeeld is of verzoeker in aanmerking kan komen voor een art. 8 EVRM vergunning en dat dit is afgewezen. Bovendien verdient de moeder van de kinderen slechts \$ 782.- per maand (prod. 3). Zij voldoet dus niet aan het inkomensvereiste, zodat een verzoek om gezinshereniging ook zal worden afgewezen. Deze suggestie is dus een dode mus.
11. Tenslotte meent verweerder (zie punt 14) dat er geen sprake kan zijn van discriminatie jegens verzoeker, omdat voor vreemdelingen andere regels gelden dan voor Nederlanders. Ja, dat is zo. Maar ten eerste heeft de afwijzing niet alleen negatieve gevolgen voor de vreemdeling, ook de Nederlanders in dit gezin worden daardoor geraakt. En ten tweede, mogen mensenrechten niet worden geschonden, ook die van vreemdelingen niet. Gebeurt dat wel, dan is tevens sprake van ongeoorloofde discriminatie. Wij hebben in deze pleitnota slechts gewezen op art. 23 IVBPR, art. 8 EVRM en art. 3 IRVK, maar in het verzoekschrift is een lange lijst van mensenrechten genoemd die door de Minister worden geschonden. En die schendingen zijn niet oké omdat verzoeker een vreemdeling is. Mensenrechten kunnen alleen maar worden overtreden als er een objectieve rechtvaardiging voor is of als de schending een legitiem doel dient dat met minder vergaande maatregelen niet kan worden bereikt.

In de beschikking en in het verweerschrift wordt de situatie van verzoeker en zijn gezin totaal niet op deze wijze beoordeeld. Er wordt geen legitiem doel genoemd en de rechtvaardiging komt niet verder dan de feitelijk onjuiste opvatting dat Ylian op Bonaire nog niet geïntegreerd is en naast de Nederlandse nationaliteit ook de Dominicaanse heeft, waarbij dan middels een of andere rare kronkel de Dominicaanse nationaliteit het meeste gewicht wordt toegekend en wat er verder met Ylian en Yasir gebeurt niet belangrijk is. Waar zijn we in Godsnaam mee bezig?

12. Wij blijven bij alle argumenten en de lijst van ongeoorloofde mensenrechtenschendingen die in het verzoekschrift zijn genoemd en vertrouwen erop het Gerecht te hebben kunnen overtuigen dat verweerder geen goede reden heeft en ook niet heeft genoemd om de aanvraag af te wijzen. Een juiste belangenafweging leidt tot toewijzing op de wijze vergelijkbaar met een art. 8 EVRM toewijzing. In ieder geval kan de motivering van de Minister de afwijzende beschikking niet dragen, zodat de beschikking dient te worden terugverwezen voor verbetering.
13. Met conclusie tot *persistit*.

Namens verzoeker,

mr. M. Bijkerk